

На лижвах

Лібер Рабинович

Тихо і сонно навколо.
Закришталилась синь.
Загорнулися доли,
Сумерк плющить ліси.

Всі дороги затерті,
Саван стежку прикрив.
Крила срібної смерти
Вниз спустились з гори.

Далеч синя й прозора,
І рівнин скатерки
Піднімаються вгору
І цілують блакить.

Серед мерзлого гаю
Я на лижвах один
Сонну тишу лякаю
Співом гучно-дзвінким.

Ой, як сонно та голо!
Лиш на сміх мій лункий
Озиваються доли,
Розсипають дзвінки.

По льоду линуть лижви,
Вітер холодом дме
Та лице моє лиже,
Мне в обіймах мене.